

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 180145 21 Kž
Novi Travnik, 25.06.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Zuhdije Ćosić, kao predsjednika vijeća, te Darmina Avdić i Lazarele Porić, kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.M., zbog krivičnog djela šumske krađe s iz člana 316. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 180145 20 K od 17.02.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 25.06.2021. godine, a primjenom člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik se uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 180145 20 K od 17.02.2021. godine u odluci o krivičnopravnoj sankciji tako da se optuženi A. M., za krivično djelo za koje je tom presudom oglašen krivim, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 180145 20 K od 17.02.2021. godine, optuženi A. M. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo šumske krađe iz člana 316. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH za koje mu je tom presudom izrečena uvjetna osuda kojom se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 8 mjeseci i određuje rok provjeravanja u trajanju od 2 godine. Pored toga istom odlukom optuženi je obavezan da oštećenoj ŠPD/ŠGD Srednjobosanske šume, Šumarija Novi Travnik naknadi pričinjenu štetu u iznosu od 626,46 KM, te da na ime troškova krivičnog postupka plati paušal u iznosu od 50,00 KM.

Protiv te presude žalbu je izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženom izreći bezuvjetna kazna zatvora. U obrazloženju žalbe prvo se navode razlozi kojima se rukovodio prvostepeni sud pri izricanju krivičnopravne sankcije, a

zatim se iznosi mišljenje da isti sud, cijeneći činjenicu da je optuženi posljednji put bio osuđen 2018. godine za istovrsno krivično djelo počinjeno 2016. godine, prećutno kao olakšavajuću okolnost cijeni izvod iz kaznene evidencije, što je pogrešno jer je iz istog izvoda vidljivo da se radi o povratniku u vršenju istovrsnih krivičnih djela i da ranije, čak i strožije kazne, nisu uticale na njegovo ponašanje, zbog čega se izricanjem blaže vrste krivične sankcije ne može uticati na svijest optuženog da više ne čini krivična djela zbog čega se takva mjera upozorenja ne može prihvatiti adekvatnom u smislu člana 42. Krivičnog zakona Federacije BiH.

Optuženi nije podnio odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice.

Kantonalna tužiteljica i optuženi nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća, pa je ista shodno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana bez njihovog prisustva.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

U obrazloženju odluke o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji prvostepeni sud na kraju četvrte i početku pete stranice navodi olakšavajuće okolnosti koje se po ocjeni tog suda stiču kod optuženog, a to je da je priznao izvršenje krivičnog djela, da se korektno držao tokom vođenja postupka, da je izrazio kajanje, da je dao obećanje da više neće činiti krivična djela, da je nezaposleni, da je lošeg imovnog stanja, da je porodičan i otac četvero malodobne djece, da je supruga nezaposlena, da se nedavno zaposlio kod privatnika, da je pri izvršenju djela bio korektan i prema šumaru i da je drvna masa deponovana u šumariji i pobude iz kojih je djelo počinjeno.

Pored toga, prvostepeni sud je cijenio i činjenicu da je optuženi posljednji put osuđivan 2018. godine presudom istog suda broj 51 0 K 119379 17 K od 17.05.2018. godine za isto krivično djelo počinjeno dana 17.03.2016. godine od kada optuženi do počinjenja predmetno krivičnog djela 28.06.2019. godine nije počinio drugo krivično djelo, da je po prethodnoj osudi izdržao kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, pa taj protek vremena između izvršenja dva posljednja krivična djela uz ostale naprijed navedene olakšavajuće okolnosti čine osnovu za zaključak suda kako se u ovom predmetu svrha kažnjavanja prema optuženom može ostvariti i uvjetnom osudom.

Međutim, neke od navedenih okolnosti uopće ne predstavljaju olakšavajuće okolnosti, pa tako korektno držanje optuženog tokom vođenja postupka ne predstavlja olakšavajuću okolnost nego ponašanje koje se očekuje i podrazumijeva, pa se nema osnova to cijiniti i kao olakšavajuća okolnost. Nadalje, prvostepeni sud za neke olakšavajuće okolnosti ne daje pojašnjenje u čemu se konkretno ogledaju i na osnovu kojih dokaza nalazi da su utvrđene, pa je tako za ovaj sud ostalo nejasno na kakve konkretne pobude misli prvostepeni sud kada iste navodi kao razlog za počinjenje krivičnog djela, a cijeni ih kao olakšavajuće, te u čemu se ogleda uvjerljivost izraženog kajanja i obećanja optuženog da više neće činiti krivična djela naročito kada se ima u

vidu da je optuženi višestruki povratnik u izvršenju istog krivičnog djela, da su mu za ta krivična djela već izricane uslovne osude kao mjere upozorenja koje bi kao takve bile dovoljne da optuženi prestane sa izvršenjem krivičnih djela ukoliko to zaista ima namjeru kako bi proizilazilo iz sada datog obećanja. Naprotiv, ne samo da ranije četiri uslovne osude nisu polučile očekivani rezultat u smislu specijalne prevencije i svrhe kažnjavanja, nego ni šest kazni zatvora, od kojih je najstrožija bila kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci, nisu postigle isti cilj.

Kada se uz prednje ima u vidu da je za predmetno krivično djelo propisana kazna zatvora do 3 godine i da je u pitanju tehničko, a ne ogrjevno drvo, onda se i po ocjeni ovog suda uvjetna osuda izrečena optuženom A. M. pokazuje kao neprimjerena ličnosti optuženog odnosno njegovom ranijem ponašanju i da se sa takvom mjerom upozorenja ne može postići propisna svrha kažnjavanja pri čemu se u ovom slučaju posebno misli na svrhu propisanu članom 42. tačka b) Krivičnog zakona Federacije BiH tj. da se utiče na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela i da se potakne njegovo prevaspitanje.

Zbog toga je žalbu kantonalne tužiteljice bilo nužno uvažiti kao osnovanu i preinačiti prvostepenu presudu u odluci o krivičnopravnoj sankciji tako što će se optuženi A. M. osuditi na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci, kojom kaznom će se po nalaženju ovog suda postići propisana svrha kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Federacije BiH pri čemu će se, osim svrhe iz tačke b) navedene zakonske odredbe, ostvariti i ostale propisane svrhe, a posebno da se izrazi društvena osuda učinjenog krivičnog djela i da se na ostale utiče da ne čine krivična djela. S druge strane ovaj sud nalazi da će izrečenom kaznom zatvora u dovoljnoj mjeri doći do izražaja i sve olakšavajuće okolnosti koje se objektivno stiču na strani optuženog odnosno priznanje krivnje, te materijalni i socijalni položaj.

Zbog svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća
Zuhdija Ćosić

Pravna pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.